

Pine 65
VOTUM

3
D^{nis} GUALTERI POPE *(Walter)*

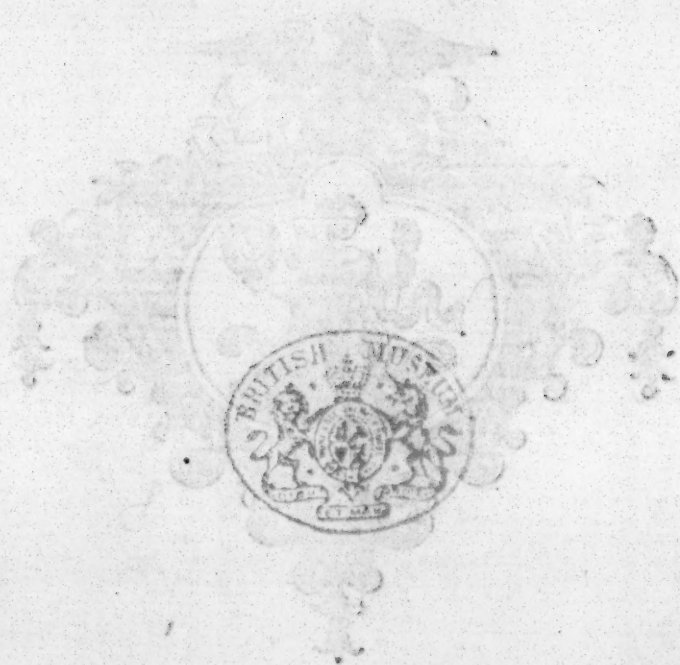
K
Latinè Redditum.

LONDINI.

Anno MDCCXXVIII.

Impensis B. BARKER, *Westmonasteriensis*, &
F. FAYRAM, *ad Cambium Regium*.

Nobilissimo PRINCIPI

T H O M Æ

D U C I *Novocastrensi,*

VOTUM hoc

D^{ris} GUALTERI POPE

Latino Versu donatum,

Condiscipuli, quo gloriatur, Nomine,

Omniq; Observantiâ & Cultu

D. D. D. que

Vincentius Bourne.

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

THE
DUCHESS OF
GUARDIAN

rem
tam
quo
nion

M
tatis
nium
Vor
nih
opta
vita

Lectori S.

HABES in manu, Erudite Lector, Cantiunculam, nec Amatorum Suspiriis, nec Compotorum refertam vociferationibus; sed gravitate & leporibus tam ex æquo temperatam, tam procul a senili remotam morositate, & ab ineptiis puerilibus tam abhorrentem & alienam, ut Juvenes exinde quod præcipiat, & quod delectet, excerpant Seniores.

Materies hujusce Poematii ea humanæ felicitatis complectitur argumenta, ad quæ nostra omnium, ætate saltem provectorum, contendunt Vota. Nihil magnificum, nihil sumptuosum, nihil Homine prudente & bono indignum, præoptatur. Supervacua, & ad veræ jucunditatem vitæ non facientia, repudiantur multa. Ea scilicet

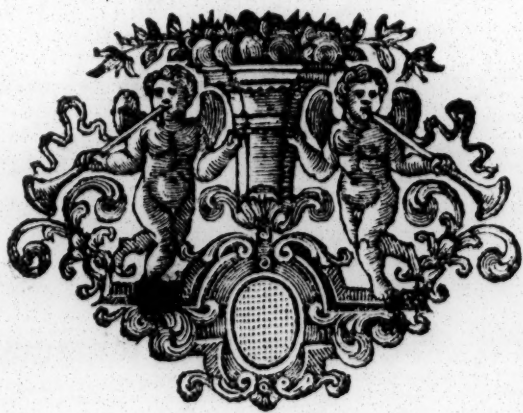
a

licet declinat noster & averfatur Author, quæ vel Luxuries vitiofè, vel lafcivè Ignavia folet excogitare; fatis beatus, fi gaudiis, quæ fperando conceperit, nihil intervenerit Curarum aut Ægritudinis.

Sperantibus, quoad licita & innocua, omnia funt libera. Et quoniam pleræque in futuro funt Voluptates, optando facimus præfentiores, & confpectui propiùs admovemus. Contemplatio eft quoddam fruendi genus, & expectatio deliciarum, abfentiæ quodammodo eft folatium. Itaque æquiffimo jure licebit Voto indulgere nec infaceto nec illiberali, quod venientia fenectutis incommoda, fi non tota repellere & remorari, diminuerè certe poteft & delinire.

Diu Anglicis Lectoribus placuit, diuque, ut auguramur, placebit celebratum hoc Opufculum: & fperavimus Authori noftro non injurium fore, fi Latinè etiam legendum exhiberemus. Id certe optavimus, ut iterum Exteris, apud quos peregrinatus eft, quantum per nos poffet, vetus innotefceret Hofpes; & Famâ, qua femel floruit, de novo aliquantulum revivifceret. De nobis nihil aufi polliceri, Tuæ, Lector, Benevolentia acceptum referemus, fi Romanis auribus non prodeat omnino indignus; fi Italis, quibufcum ei docta interceffit Confuetudo, non multo ingratior, in hac etiam Verfione, quam fuis eft in Lingua Vernaculâ popularibus.

Desideratur, in hac Editione, Textus Anglicus in oppositis alternatim paginis, cum Annotationibus quas Author ipse adjecit, suus sibi Commentator; in alterâ (siquidem alteram Legentium permiserit Favor) non desiderandus. Hoc unicum exorandus restas, Amice Lector, ut si quid in transferendo hoc Carmine Interpres vel lubens (quod rariùs fit) addiderit aut variaverit, vel Genio Linguarum aut Idiomatum coactus diversitate prætermiserit, & excusandi & condonandi detur locus; qui citiùs forsan dabitur, si Te præfando non ultra detineamus. Vive & bene Vale.

V O T U M.

I.

*I Senij descendam, & cæpi vergere, ad annos,
Rure mihi exigui sint, tepidiq; Lares;
Præ foribus sit scamnum, et sit non sordida Virgo,
Quæ molli foveat tempora calva manu.*

CHORUS.

*Æquo animum imperio subigam, prudentior usu,
Ut carptim attenuor, Rex Dominusq; Mei.
Nec Podagræ, nec Lithiasis cruciatibus urar,
Sed sensim extinctus devehar ad tumulum.*

II. *Ad*

II.

*Ad declive jugum, placidoq; quod imminet amni,
 Quà mola, quà pratum est, stet mea parva domus:
 Ut sit, ubi assideam Lectori Auditor alumno,
 Si sudus, vel si Jupiter udus erit.*

Æquo animum imperio, &c.

III.

*Quà Nemus umbrosum, & salientis murmura rivi,
 Esto in conspectu, sed procul esto, Mare.
 Planities juxtà, sine fossâ aut sepe, mibiq;
 Porrectam & manno det spatiosa viam.*

Æquo animum imperio, &c.

IV.

*Flaccus, Petrarcha, & veterum liber unus & alter
 Adsint, ingenij quos celebravit honor.
 Commendet dapibus melior, potiorq; ferinâ,
 Fercula simplicitas munditiæq; mea.*

Æquo animum imperio, &c.

V. Sab-

V.

Sabbata distinguat fartum, conviva Sacerdos,

Docti sermones, interiorq; Cadus.

Nec vini, Burgunde, tui mihi Anecdota desint,

Quæ Regi, quoties prandeo, sacra bibam.

Æquo animum imperio, &c.

VI.

Purpura sit Baccho, Cereri sit pallor; & ævo

Maturus justo detur utriq; sapor.

Divite pro Victu, luxuq; salubrior omni,

Caseus esto tuus, Parma, corona dapum.

Æquo animum imperio, &c.

VII.

Liber & immunis, nullis a partibus adstem,

Nec Legum adversus vim fluviumq; natem;

Quid loquar, aut scribam, cautusq; & providus
(*Author,*

Ire sinam regni res, velut ire volunt.

Æquo animum imperio, &c.

VIII. *Di*

VIII.

*Dî, quos imperium penes est, rerumq; potestas,
 Regna, quibus visum est, dent, adimantq; data.
 Impositum capiti solvam non invidus assem,
 Una licèt tubulo nox cyathoque caret.*

Æquo animum imperio, &c.

IX.

*Solvam ego, nec querulus contrà mussabo, tributa
 Si poscant menses Hebdomadesq; nova;
 Cur etenim obmussans duram vocitavero legem,
 Cùm fundi solvant nil mei in Utopiâ?*

Æquo animum imperio, &c.

X.

*Non peto divitias; nec sim tam sordidè egenus,
 Nauseet ut dives tecta subire mea:
 Quin mecum historiis ad largum circulus ignem
 Decipere hybernæ tædia noctis amet.*

Æquo animum imperio, &c.

XI. Re-

XI.

*Regum ut laudator fiam, vitiisq; minister,
 Ingenium nolim prostituiffe meum;
 Nec, canis ut caudam submittam & blandiar instar,
 Perbreve, quod morti subtrahō, tempus agam.
 Equo animum imperio, &c.*

XII.

*Ad tantas nec surgat opes, quem diligo, quisquam,
 Nesciat ut notos, prætereatq; videns;
 Tam supra sit nemo situs, tam nemo sit infra,
 Ut mihi vel Livor, vel fiet inde Dolor.
 Equo animum imperio, &c.*

XIII.

*Detur & oh! (si posco quod æquum est poscere) fidæ,
 Nec tamen ingentis, cultus amicitiae;
 Cultus amicitiae, quam tempora nulla valebunt,
 Quam nullæ rerum dissoluiffe vices.
 Equo animum imperio, &c.*

XIV. Sin

XIV.

*Sin Comites infidi, & sit Fortuna proterva,
 Salva mihi Virtus esto, licebit inops.
 Tum demum videatur iners & inutilis ætas,
 Cùm mihi nec vinum, nec sapit ingenium.
 Æquo animum imperio, &c.*

XV.

*Nec miserè morbosum adeò delira senectus
 Conterat, ut faciat me superesse mihi;
 Morte minùs serâ potius mea concidat arbor,
 Dum ramis aliquis succus & humor inest.
 Æquo animum imperio, &c.*

XVI.

*Nec priùs accersam Medicum, nec Pharmocopolam,
 Quàm propè jam summum clausèrit hora diem.
 Totum ubi desumpsi panem, cyathumq; supremum,
 Tum mihi subsignent, ilicet, ire licet.
 Æquo animum imperio, &c.*

XVII. For-

XVII.

*Forti atq; impavido suprema ubi venerit hora,
 Hoc mihi qui dicat, sit, repetatq; Vale:
 Mortuus es, cui nullum aut mane aut vespere, nullum
 Aut siccum aut madidum, POPE, videbo parem.
 Æquo animum imperio, &c.*

XVIII.

*Quam Fortuna dedit, Fabellâ ubi rite peractâ
 Exierim scenâ clam, strepituq; procul,
 Et placidam exuerim, carnis cum veste, senectam,
 Pulvere me Comitum condat amica manus.
 Æquo animum imperio, &c.*

XIX.

*Me nil sollicitat, saxone an cespite signer,
 Nominet an tumulus me, sileatne, meus.
 Mille ubi transierint anni, quæ tanta sequetur
 Gloria, si forsan litera bina legar?
 Æquo animum imperio, &c.*

XX. Si

XX.

Si tamen hos Versus, siquem legisse juvabit,

Hoc addo optatis, & superaddo nihil.

Dulcis honor Virtutum, & odoræ gratia Famæ,

Voti; & Vitæ terminus esto meæ.

CHORUS.

Æquo animum imperio subigam, prudentior usu,

Ut carptim attenuor, Rex Dominusq; Meî.

Nec Podagræ, nec Lithiasis cruciatibus urar,

Sed sensim extinctus devehar ad tumulum.

CORYDON

CORDON QUERENS;

CARMEN PASTORALE.

CO

C

—
C
—

—
Sum

&

CORDON QUERENS;

CARMEN PASTORALE,

Tertio Editum.

Latine reddidit V. BOURNE,
Collegii Trinitatis apud Cantabrigienfes Socius.

L O N D I N I:

Sumptibus B. BARKER, apud quem prostant;
& apud J. ROBERTS, in Vico dicto
Warwick-Lane. 1726. (Pret. 3 d.)

C

Dom

Honoratissimo Domino

G U L I E L M O

Domino *A B E R G A V E N N Y*,

Carmen hoc Pastorale

Latine redditum,

Et, quod adjicitur, Elegiacum,

Humillime offert & dedicat

Vincentius Bourne.

COLIN's Complaint.

Despairing beside a clear Stream,
A Shepherd forsaken was laid ;
And while a false Nymph was his
Theme,
A Willow supported his Head.
The Winds, that blew over the Plain,
To his Sighs with a Sigh did reply ;
And the Brook, in Return to his Pain,
Ran mournfully murmuring by.

Alas !

CORYDON Querens.

Eceptos Pastor secum meditatus amores,

Ad ripam jacuit prætereuntis aquæ ;

Dumque recensebat falsæ perjuriam

Nymphæ,

Lassatum salices sustinere caput.

Audierant Zephyri vocem gemitusque dolentis,

Et mæstis venti congemuere sonis :

Audierat Rivus ; resonumque ad ^{[murmur,} *murmura*

Et questum ad questus ingeminavit aqua.

Ab

Alas! silly Swain that I was!

Thus sadly complaining, he cry'd ;
When first I beheld that fair Face,

'Twere better by far I had dy'd.

She talk'd, and I blest the dear Tongue ;

When she smil'd, 'twas a Pleasure too great :
I listen'd, and cry'd, when she sung,

Was Nightingale ever so sweet!

How foolish was I to believe,

She could doat on so lowly a Clown?
Or, that her fond Heart wou'd not grieve,

To forsake the fine Folk of the Town?
To think, that a Beauty so gay,

So kind and so constant would prove ;
Or go clad like our Maidens in grey,

Or live in a Cottage on Love?

What

Ab miserum Corydonem! & durum ante omnia [fatum!

Tristibus his lachrymans ingemit ille modis.

Adspexi vultum, lethoque (heu sidera iniqua!)

Ex illo intuitu quot graviora tuli!

Nusquam tutus eram; Daphnæ mihi dulcis imago

Ridentis, dulcis sermo loquentis erat:

Seu caneret, blando captus modulamine, Quando

Tam suave, exclamo, tu, Philomela, canes!

Sæpe mihi dixi, Miserebitur Illa; sed unde

Tam nostræ fieret rusticitatis amans?

Unde urbis splendorem ea sciret, opesque superbas

Sordibus exiguæ posthabuisse casæ?

Credebam tamen ignarus; rebarque quòd esset

Inter divitias invenienda fides;

Quòd crassæ possent vestes, victusque placere

Rusticus, atque humili sub Lare castus Amor.

What tho' I have Skill to complain !

Tho' the Muses my Temples have crown'd !

What tho', when they hear my soft Strain,

The Virgins sit weeping around !

Ah, COLIN! thy Hopes are in vain,

Thy Pipe and thy Lawrel resign ;

Thy False One enclines to a Swain,

Whose Musick is sweeter than thine.

And you, my Companions so dear,

Who sorrow to see me betray'd,

Whatever I suffer, forbear,

Forbear to accuse the false Maid.

Tho' through the wide World I shou'd range,

'Tis in vain from my Fortune to fly :

'Twas hers to be false and to change ;

'Tis mine to be constant and die.

If,

*Quid mihi, Apollineâ cingar quòd tempora Laurus,
Et querulæ nôrim tangere fila Lyræ?*

*Quid prodest, molles numeros siquando movebam,
Virginæ circùm quòd maduère genæ?*

*Ab, nihil est, Corydon, Phæbi cur munera jactes;
Nec Lyra jam decori, nec tibi Laurus erit.*

*Est novus, est Daphnæ feliciôr Ignis; & illi
Dulciôr est calamus, callidiorque manus.*

*Vos tamen hinc, Comitum pars ô charissima, amici
Queis mecum luctus sunt, sociusque dolor,
Parcite vos, quicquid dederint mihi fata ferendum,
Parcite vos Daphnen insimulare doli.*

*Si toto vagus orbe feror, comitatur euntem
Me mea fors, nulla dissocianda fugâ:*

*Quamvis inteream, Daphne mutabitur usque;
Inteream quamvis, usque fidelis ero.*

If, while my hard Fate I sustain,
In her Breast any Pity is found,
Let her come with the Nymphs of the Plain,
And see me laid low in the Ground.
The last humble Boon that I crave,
Is to shade me with Cypress and Yew ;
And when she looks down in my Grave,
Let her own that her Shepherd was true.

Then to her new Love let her go,
And deck her in golden Array ;
Be finest at ev'ry fine Show,
And frolick it all the long Day :
While COLIN, forgotten and gone,
No more shall be talk'd of, or seen,
Unless when beneath the pale Moon
His Ghost shall glide over the Green.

*Siquid adhuc poterunt mollescere corda, nec omnis
Ex inclementi pectore fugit amor ;
Agrestes inter decoret mea funera Nymphas,
Membraque supremo det tumultanda rogo.
Hoc mihi concedat saltem, non multa roganti,
Nudaque Cupressi frondibus ossa tegat ;
Reliquiasque urnâ positas ut viderit, Urna,
Reliquias fidi, dicat, Amantis habes.*

*Tum gemmis multoque nitens lasciviat auro,
Igne novo felix, deliciisq; novis ;
Perpetuum, nitidas inter nitidissima Nymphas,
Saltibus absumat lætitiâque diem.
Longum abes interea, Corydon, longumq; licebit
Absis ; te tacitum nox tenebræque premunt :
Ni tua fors, terræ immineat cùm pallida Luna,
Lurida vicinum transvolet Umbra nemus.*

I

CA

—

—

—

IN OBITUM
ROUSSÆI,
ANNO MDCCXXI,
CARMEN ELEGIACUM.

EDITIO ALTERA.

LONDINI:
Sumptibus B. BARKER. 1726.

IN OBITU

ROLANDI

WILLELMI

Pe

Pr

Lu

IN OBITUM
ROUSSÆI.

*Lme Charon, (nam tandem omnes, qui
nascimur & qui*

*Nascemur, tua nos Cymba aliquando
manet ;)*

Per ripas fer circùm oculos, omnesque recense

Manes, ad Stygias qui glomerantur aquas ;

Prospice, si crassam fors exploraveris Umbram,

Non est in toto crassior Umbra loco.

Luçantem cernes, Animis levioribus actis

Hinc inde, ut cubito pandat utroque viam.

C

Squalidus

*Squalidus & pinguis totus, tibi Navita dextram
Tendet, ad Elysii trajiciendus agros.*

*Dum vixit, Roussæus erat, nostri accola Cami;
Quem puerum novit, novit & Unda senem.*

*Navita non illo melior fuit; esset agenda
Seu remis, conto seu subigenda, ratis.*

*Nec quisquam ex humero contorsit rete sinistro,
Certius incautis piscibus exitium.*

*Quid tamen hæc memoro, Camus cum perfidus
idem*

Roussæum inviso merferit amne suum!

*Hunc nostro ut reddas cælo, te carmine multo,
Alme Charon, Grantæ mæsta juventa petit.*

*Sin Parcæ prohibent, & inexorabilis Orci,
Quem petimus, redditum Lex inimica vetat:*

*Hoc saltem concede; admotâ ad littora cymbâ,
Per Stygium Nautam transvehe Nauta lacum.*

Nec

*Nec poscas naulum ; loculos nam vivus inanes
 Gessit, & haud obolum, quem tibi solvat, habet.
 Quòd si tam crebras transmittere te piget Umbras,
 Et longum refugis, Portitor unus, opus :
 Accipe divisi socium comitemque laboris ;
 Divisus levior fiet utrique labor.
 Adde quòd (ut similes estis) dubitabitur, utrum
 Rouffæus geminus sit, geminusve Charon.*

F I N I S.

